WALT DISNEY'S

Donald Duck

Nr. 23 6 juni 1970 35 ct. p. w. Losse nrs. 45 ct. België 8 fr

Knabbel en Babbel

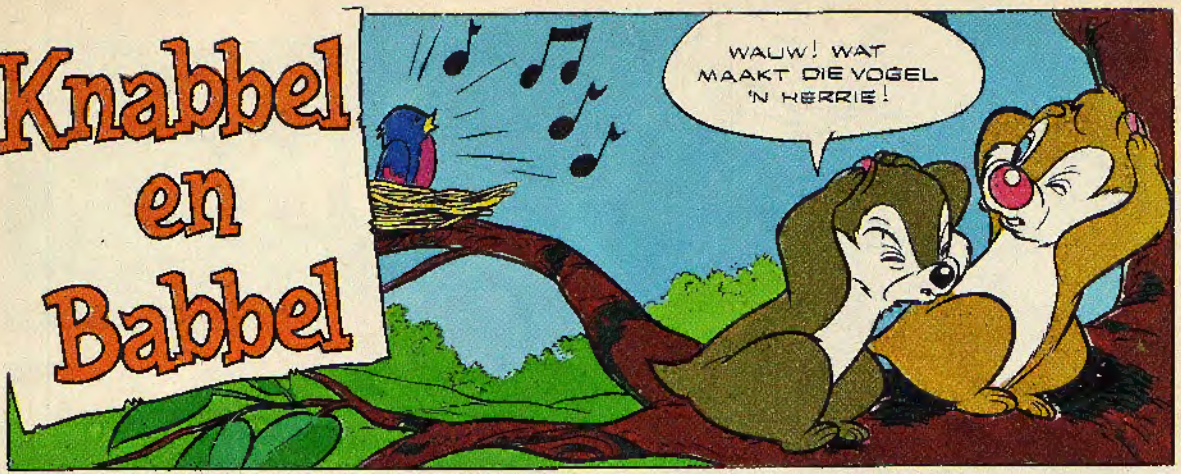

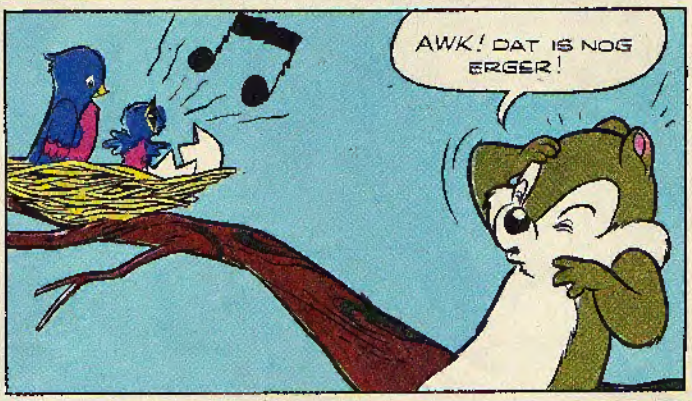

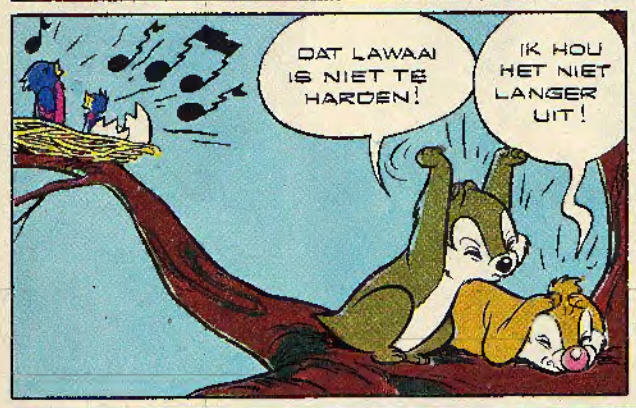

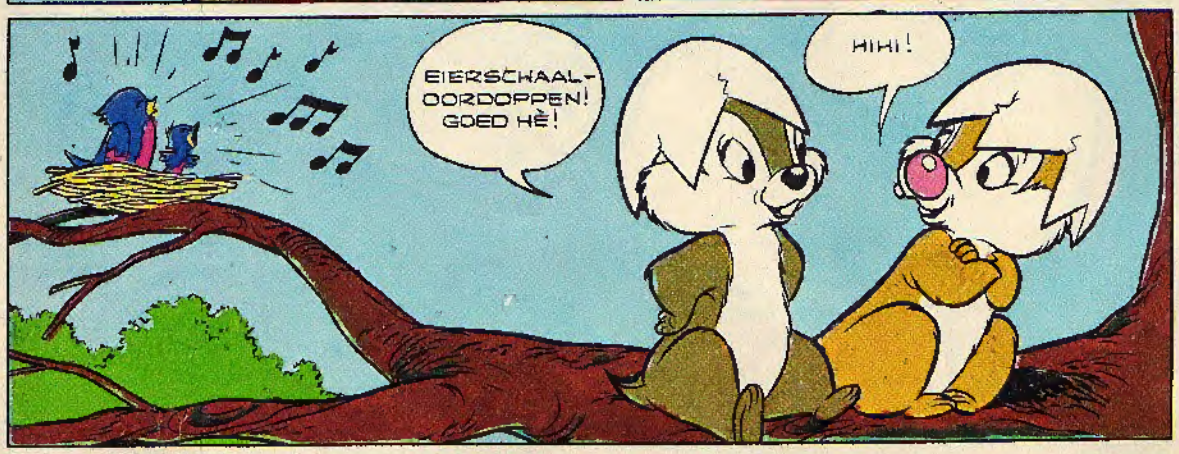

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

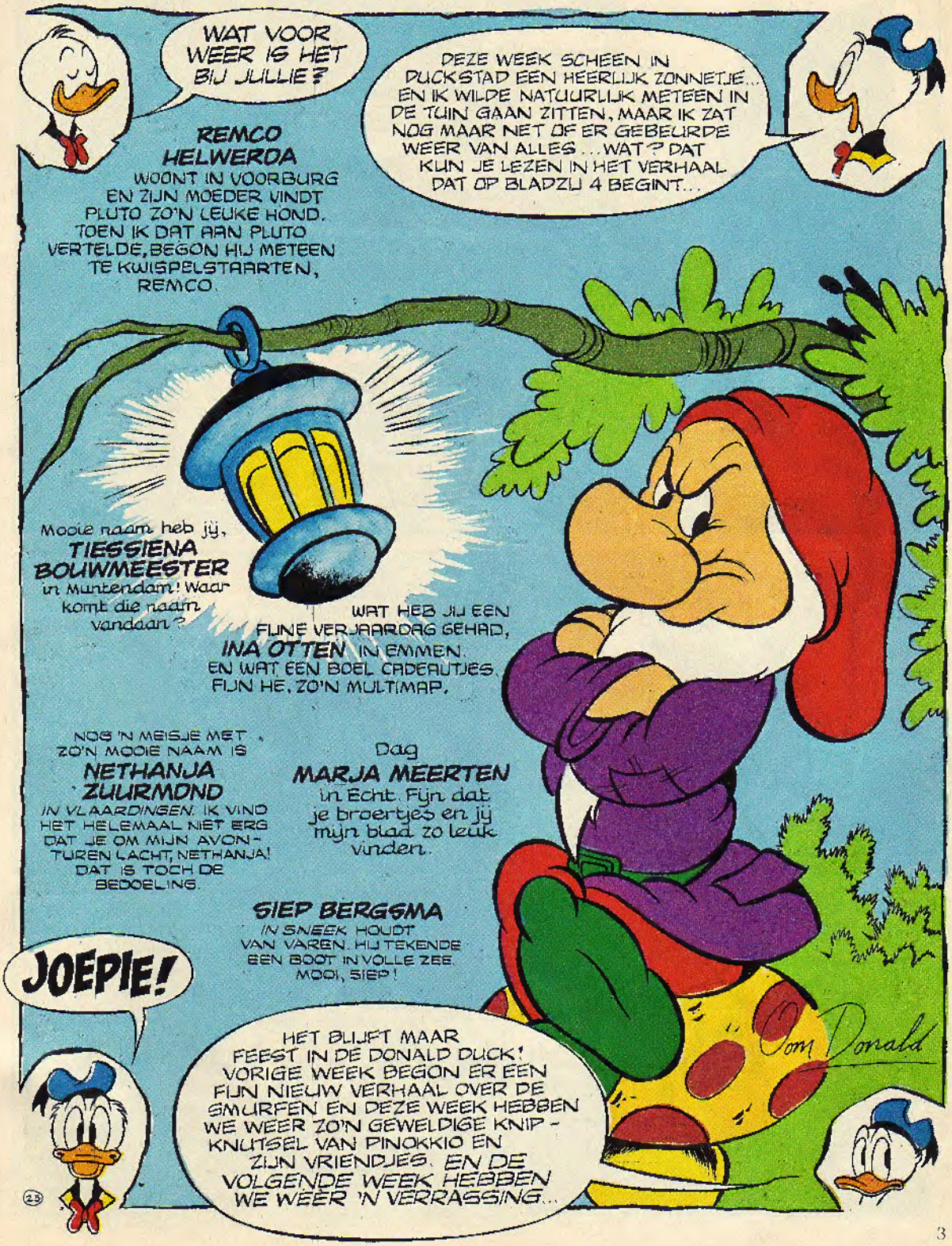

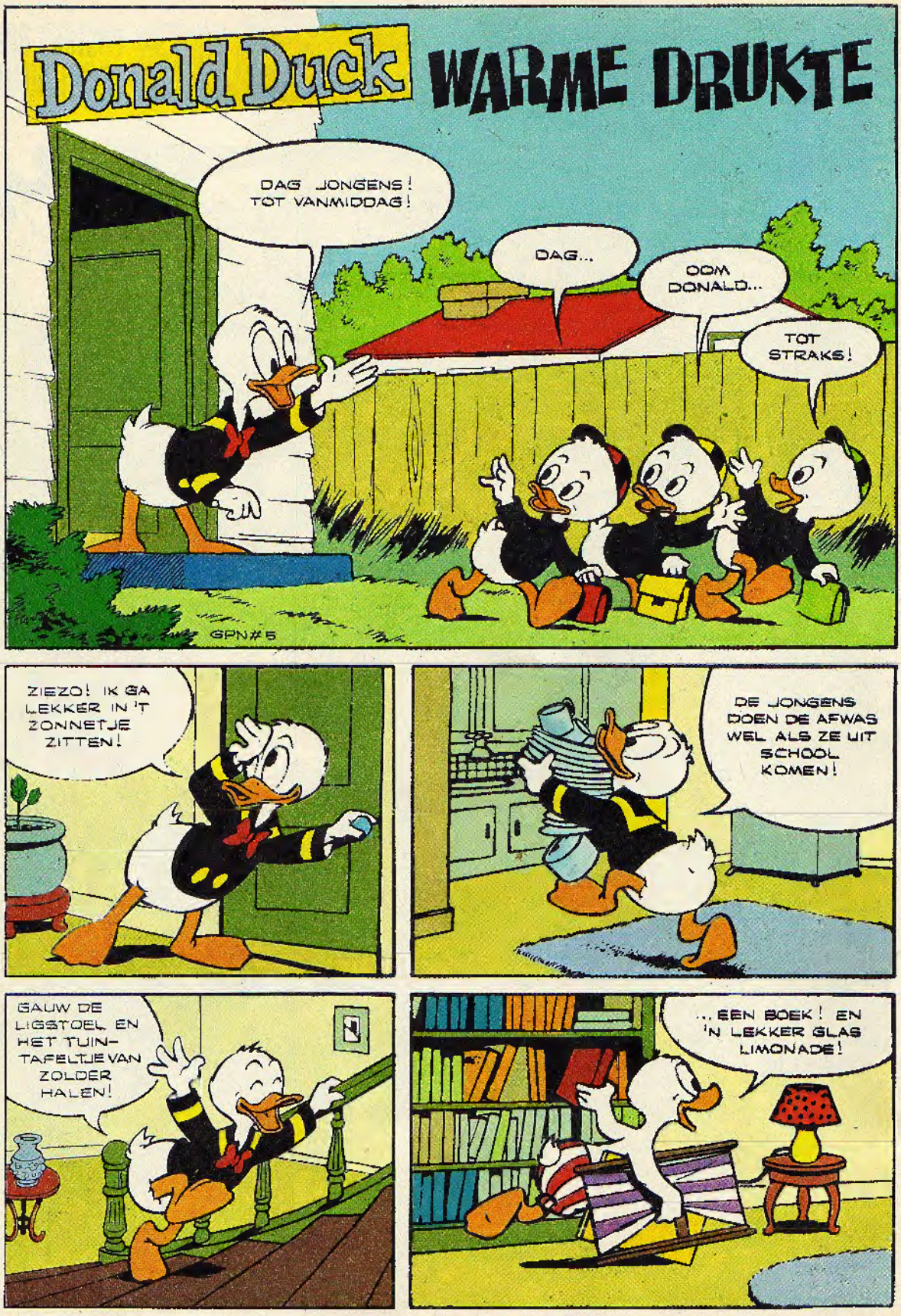
Donald Duck
WARME DRUKTE
DAG JONGENS! TOT VANMIDDAG!
DAG...
OOM DONALD...
TOT STRAKS!
GPN#5
ZIEZO! IK GA LEKKER IN 'T ZONNETJE ZITTEN!
DE JONGENS DOEN DE AFWAS WEL ALS ZE UIT SCHOOL KOMEN!
GAUW DE LIGSTOEL EN HET TUIN-TAFELTJE VAN ZOLDER HALEN!
.. EEN BOEK! EN 'N LEKKER GLAS LIMONADE!

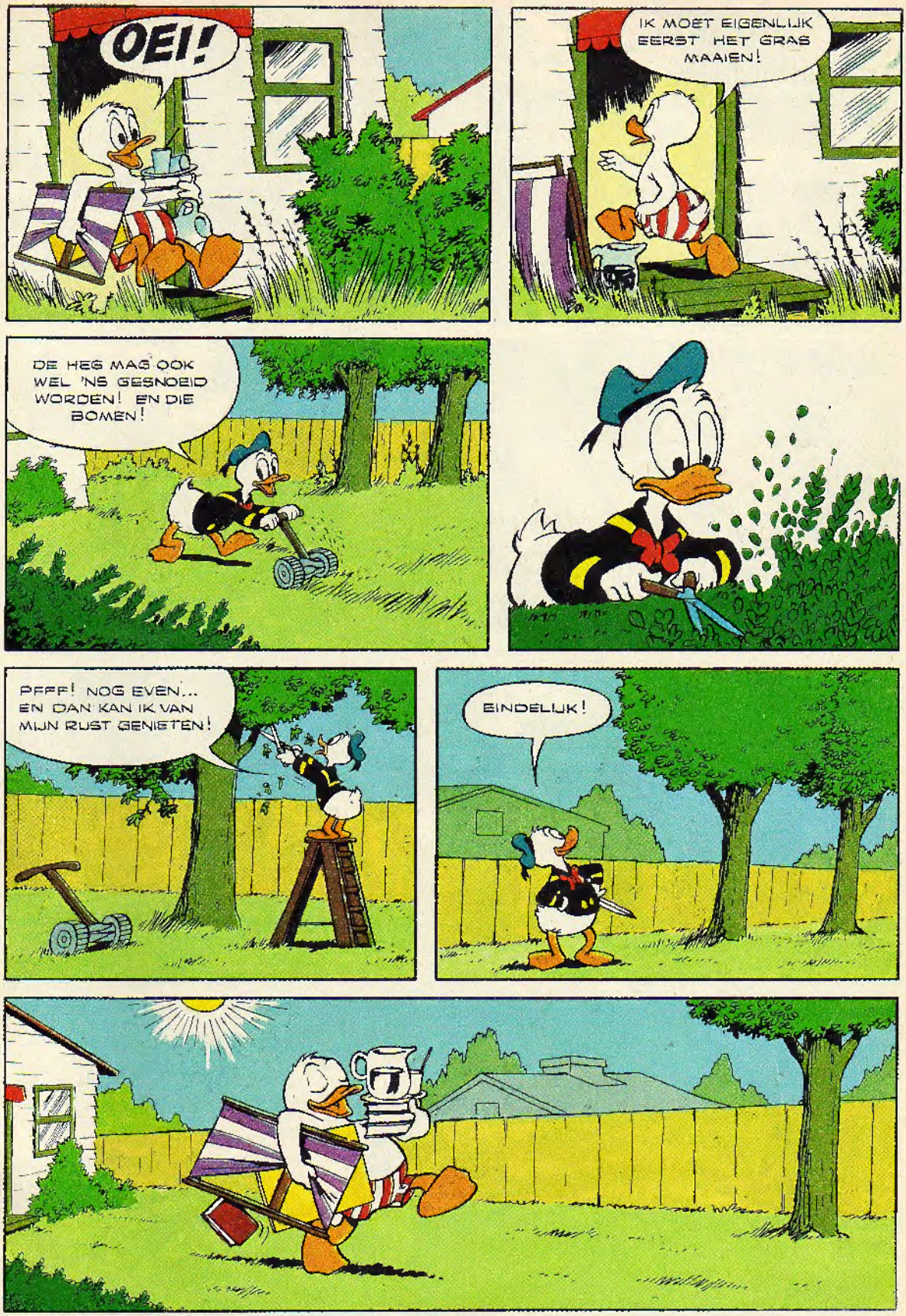
OEI!
IK MOET EIGENLIJK EERST HET GRAS MAAIEN!
DE HEG MAG OOK WEL 'NS GESNOEID WORDEN! EN DIE BOMEN!
PFFF! NOG EVEN... EN DAN KAN IK VAN MIJN RUST GENIETEN!
EINDELIJK!

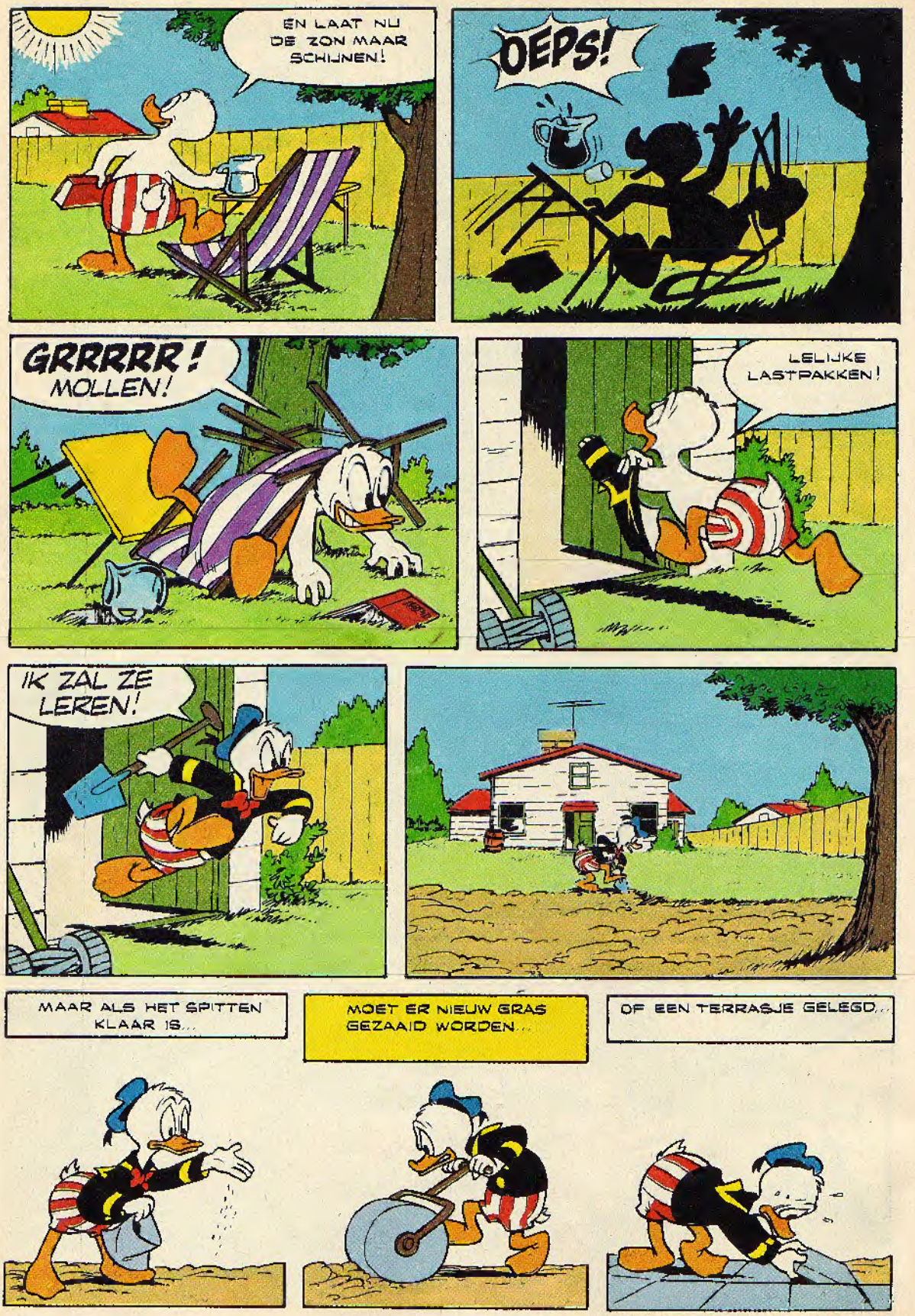
EN LAAT NU DE ZON MAAR SCHIJNEN!
OEPS!
GRRRRR! MOLLEN!
LELIJKE LASTPAKKEN!
IK ZAL ZE LEREN!
MAAR ALS HET SPITTEN KLAAR IS...
MOET ER NIEUW GRAS GEZAAID WORDEN...
OF EEN TERRASJE GELEGD...

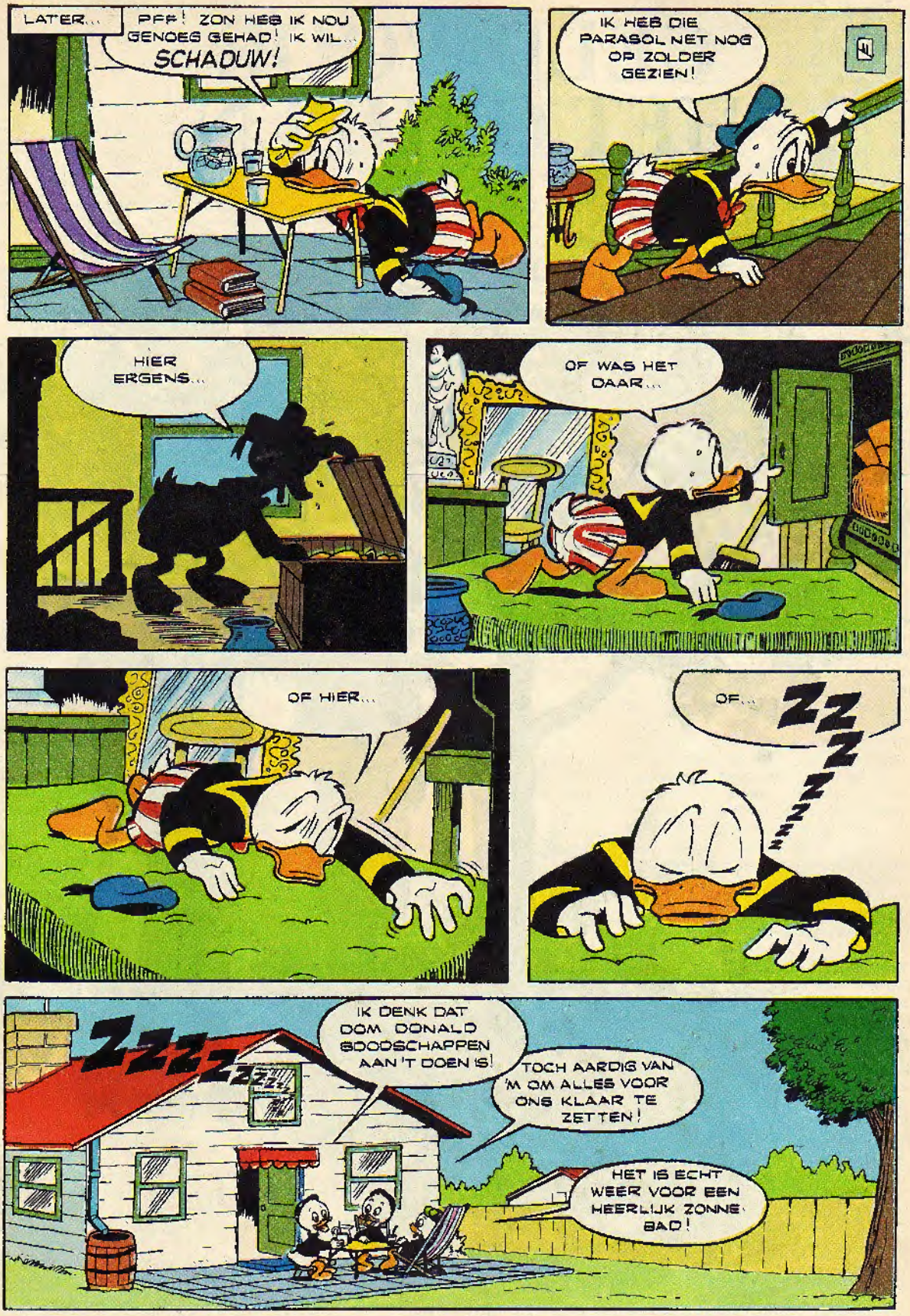
LATER...
PFF! ZON HEB IK NOU GENOEG GEHAD! IK WIL... SCHADUW!
IK HEB DIE PARASOL NET NOG OP ZOLDER GEZIEN!
HIER ERGENS...
OF WAS HET DAAR...
OF HIER...
OF...
ZZZZZZZ
ZZZZ
IK DENK DAT DOM DONALD BOODSCHAPPEN AAN 'T DOEN IS!
TOCH AARDIG VAN 'M OM ALLES VOOR ONS KLAAR TE ZETTEN!
HET IS ECHT WEER VOOR EEN HEERLIJK ZONNE BAD!

GELD VOOR HET GRIJPEN

Geschreven door Hans Werner

Getekend door Ian Sanders

Er leefde eens een man die niet alleen heel arm was, hij had ook nog een vrouw die hem altijd tegensprak — houd dan de moed er maar eens in! De arme man bezat een boomgaard waarvan hij evenmin veel plezier had; de appelbomen en perebomen leverden ieder jaar weer de meest armetierige vruchten die tot in verre omtrek te vinden waren. De buren van de arme man hadden ook een boomgaard, maar die gaf nooit reden tot klagen. De buren hadden nooit moeite hun vruchten aan de man te brengen. Maar het fruit van de arme man vond nooit kopers. Niemand wilde die harde peren en zure appels eten en dus werd de arme man van zijn boomgaard geen cent rijker.

De vrouw van de arme man zeurde de hele dag om geld. Ze wilde een fluwelen jurk kopen, zei ze, en een hoed met veren van een paradijsvogel. De arme man zei: „Vrouw, we hebben zelfs geen geld om morgen de bakker te betalen. Wat zeur je nu toch om mooie kleren. Wees toch wijzer. Het geld groeit voor ons warempel niet aan de bomen!"

„Dat beweer jij nu wel," zei de eigenwijze vrouw, „maar je hebt het nog nooit geprobeerd. Het enige dat jij in de grond stopt zijn pitten van appels en peren en daar groeien dan appelbomen en perebomen uit. Wat je nu eens moet doen is een cent in de grond stoppen en afwachten wat er dan gebeurt."

De arme man sprak het niet tegen. Hij wist wel beter.

De volgende morgen ging hij met zijn laatste cent de boomgaard in en hij stopte de cent met een vloek en een zucht in de grond. Dat was in maart. En kijk: al in april stond er op de plaats waar de cent was geplant een stevig klein boompje en in mei hingen er aan de takken achtentwintig fonkelnieuwe centen.

„Dat valt me mee," zei de arme man, „we hebben met een cent er achtentwintig gewonnen. Laten we daar twee koeken mee kopen!"

De vrouw schudde haar hoofd. „Niks geen koeken," zei ze. „We laten de centen rustig waar ze zijn. Weet je dan niet dat in de natuur alles groeit? Het is pas voorjaar. We moeten rustig afwachten. Een mals buitje doet wonderen!"

In juni — na menig mals buitje — was de boom al meer dan drie meter hoog en de centen waren gegroeid tot stuivers en nog steeds werden de takken voller en kwamen er nieuwe stuivers bij.

In juli konden de arme man en zijn vrouw onder hun geldboom in de schaduw staan — boven hun hoofden hingen nu geen stuivers meer maar zilveren dubbeltjes.

„We zijn niet arm meer," zei de man verwonderd. „Geld voor het grijpen! Laten we gaan plukken! Jij krijgt je hoed met veren en je fluwelen jurk en ik koop een geklede jas met een bontkraag en een wandelstok met een zilveren knop. We worden mensen van aanzien!"

„Neen!" zei de vrouw. „We worden wel mensen van aanzien, alleen wachten we er nog even mee. Zolang de boom groeit, groeit onze rijkdom. Het is een mooie zomer en er kan nog heel wat gebeuren."

Het werd augustus en wat gebeurde er? De geldboom spreidde zijn takken breed uit en in plaats van dubbeltjes hingen er nu zilveren guldens en rijksdaalders aan in dichte trossen.

Als het windje door de takken streek, rinkelde de boom feestelijk. Dat rinkelen klonk de arme man als muziek in de oren. Hij wilde dat mooie geluid weleens vanuit zijn broekzak horen. Hij zei: „Tijd om te plukken, jajal Ik ga bij onze buurman een ladder lenen; breng jij dan alle kussenslopen zonder gaatjes die je bij de buren lenen kunt hier naar toe. We plukken de boom kaal en morgen steken we ons in het nieuw, we kopen een rijtuig met paarden, we laten een villa bouwen en nemen een tuinman in dienst, wat je maar wilt, wie het breed heeft laat het breed hangen."

„Net wat je zegt," zei de vrouw. „We laten het hangen. Er gaat geen gulden vanaf voor ik het zeg. We wachten tot september. Wie zijn geld wil zien groeien moet geduld hebben!"

September kwam met schitterend najaarsweer. De hemel was diep blauw en overal geurde het naar rijp fruit. In de boomgaard van de buren bloosden de appels en glansden de peren dofgoud. Met de geldboom gebeurde er iets heel bijzonders. De zilveren munten werden dun en langwerpig als sigaren, ze veranderden in opgerolde papiertjes, de papiertjes ontrolden zich: het waren bankbiljetten! De man en de vrouw stonden onder hun hoge en forse geldboom en wezen elkaar de ritselende briefjes aan: bankbiljetten van honderd gulden, helemaal in het topje van de boom hingen zelfs bankbiljetten van duizend gulden en het waren er meer dan een paar. De bankbiljetten hadden verschillende kleuren — het was een rijk gezicht.

„Nu moet het gebeuren," zei de man die zijn vingers voelde jeuken om met de pluk te beginnen. „Ladders en slopen! Tijd om te oogsten! We gaan een grote wereldreis maken en als de winter komt, zijn wij in warme landen en we eten druiven en sinaasappels! Morgen vertrekken we na eerst vandaag de hele dag geplukt te hebben."

„Nee!" zei de vrouw. „Dat doen we nu net niet! Het geld blijft waar het is. Het jaar is nog lang niet om!"

De man had al jaren geleden afgeleerd om zijn vrouw tegen te spreken. Hij zweeg en keek somber naar de hemel en de hemel keek somber terug. De man had een bang voorgevoel dat het niet goed zou aflopen. Het werd oktober. De bankbiljetten veranderden van kleur. Ze werden geel. De getallen verbleekten.

„Dat komt door de najaarszon," zei de vrouw. „Het papier verkleurt een beetje. Dat is bij het uitgeven geen bezwaar."

„We kunnen het niet uitgeven als we het eerst niet van de boom plukken," zei de man. „Ik stel voor, in alle nederigheid, dat we nu niet langer zullen wachten en..."

„Nee!" zei de vrouw. „We wachten nog een volle dag. Morgen kun je plukken zoveel je wilt."

Terwijl ze het zei, stak er een hevige wind op. De wolken vielen over elkaar en werden aan flarden getrokken door rukwinden. De bankbiljetten werden bij honderden tegelijk van de takken geblazen. De briefjes dwarrelden in zwermen weg, hoog boven de boomgaard van de buren en verder, steeds verder, gele stipjes tegen de grauwe wolken, zwarte stipjes en dan niets meer. Binnen een minuut was de geldboom kaal. Hier en daar bleef tegen de stam van een appelboom of pereboom een vergeeld bankbiljet kleven maar zodra de man het aanraakte, viel het als spinrag uiteen. De man keek naar de lege takken van de geldboom. Tranen van spijt sprongen in zijn ogen. „Dat komt er van," zei hij verslagen. „Wie te veel wil krijgt niets. De winter staat voor de deur. En wat hebben we om door de winter te komen? Niets!"

„Onzin!" zei zijn vrouw. „We hebben onze appels en peren. Ze hangen aan de takken voor het grijpen en de wind heeft ons goed geholpen door de zwaarste appels en peren vast af te schudden. Morgen lenen we een ladder bij de buren en dan beginnen we met de pluk!"

Zo gebeurde het — net als de vrouw had gezegd. De oogst viel als altijd weer tegen. Niemand die er iets van wilde kopen. Dus aten de arme man en zijn vrouw om in leven te blijven zelf de wrange vruchten uit hun boomgaard. De arme man kon zich geen winter herinneren waarin voor hem de peren zo hard en de appels zo zuur waren geweest. Maar zijn vrouw zei dat het prachtig fruit was

EEN SMURF

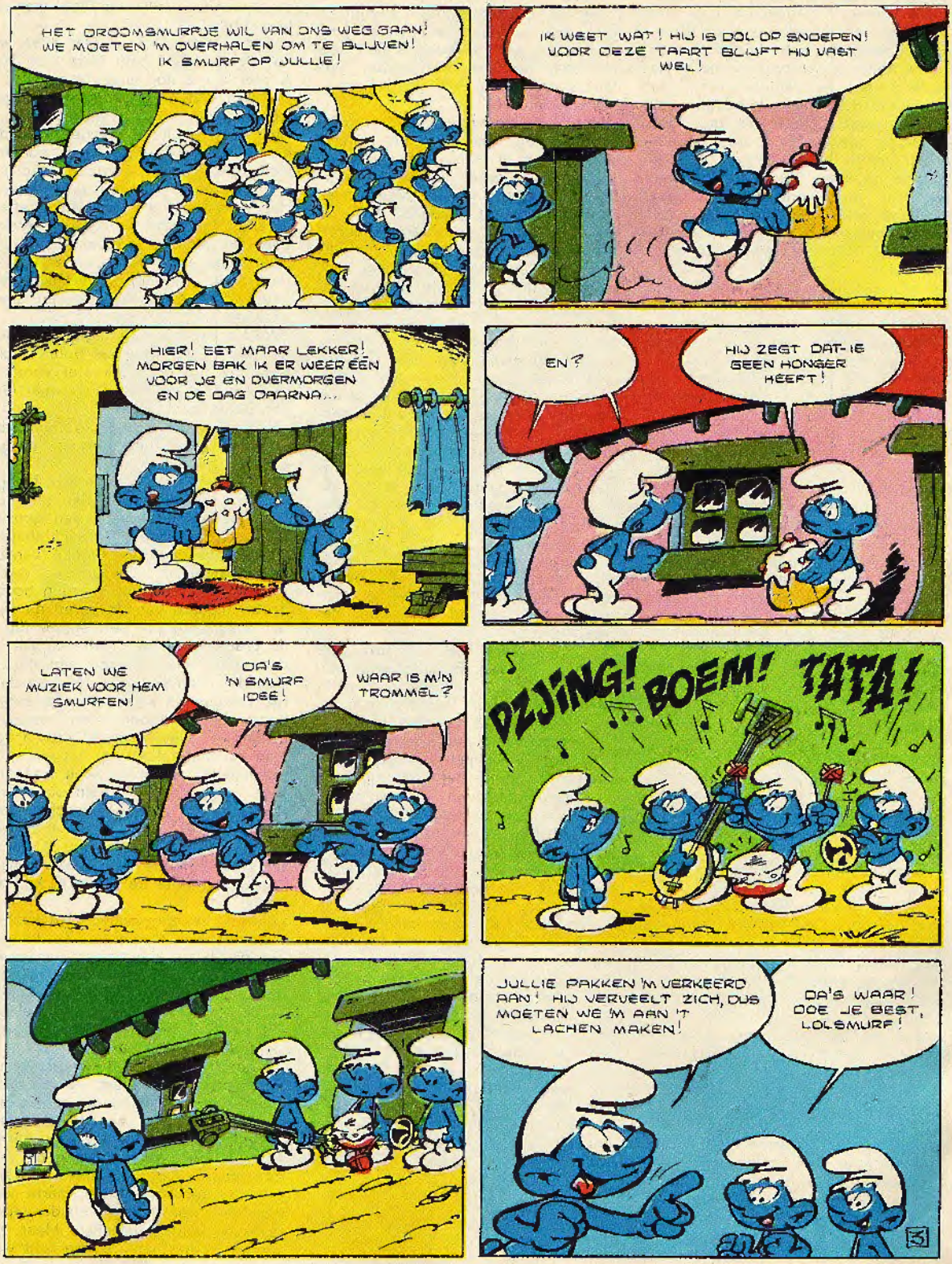
HET DROOMSMURFJE WIL VAN ONS WEG GAAN! WE MOETEN 'M OVERHALEN OM TE BLIJVEN! IK SMURF OP JULLIE!
IK WEET WAT! HIJ IS DOL OP SNOEPEN! VOOR DEZE TAART BLIJFT HIJ VAST WEL!
HIER! EET MAAR LEKKER! MORGEN BAK IK ER WEER ÉÉN VOOR JE EN OVERMORGEN EN DE DAG DAARNA...
EN?
HIJ ZEGT DAT-IE GEEN HONGER HEEFT!
LATEN WE MUZIEK VOOR HEM SMURFEN!
DA'S 'N SMURF IDEE!
WAAR IS M'N TROMMEL?
PZJING! BOEM! TATA!
JULLIE PAKKEN 'M VERKEERD AAN! HIJ VERVEELT ZICH, DUS MOETEN WE 'M AAN 'T LACHEN MAKEN!
DA'S WAAR! DOE JE BEST, LOLSMURF!

DOOR PEYO

anders dan anderen

Eén smurfje is anders dan de anderen. Hij wil weg om verre reizen te maken en avonturen te beleven . . .

WORDT VERSMURFT

GOOFY VERKEERD verbonden

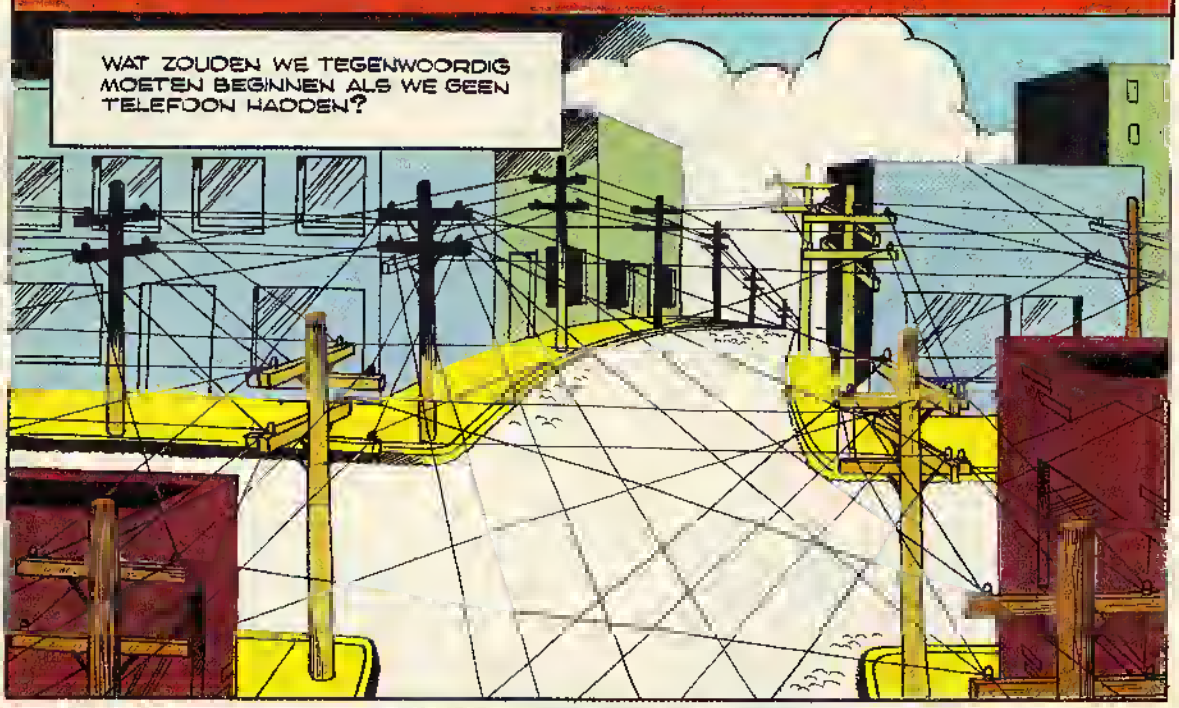

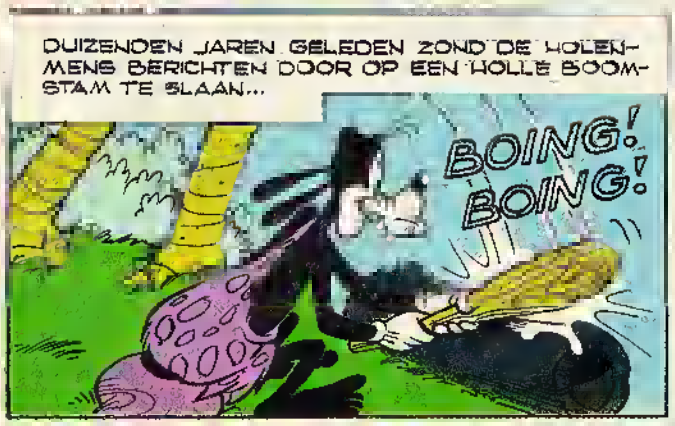

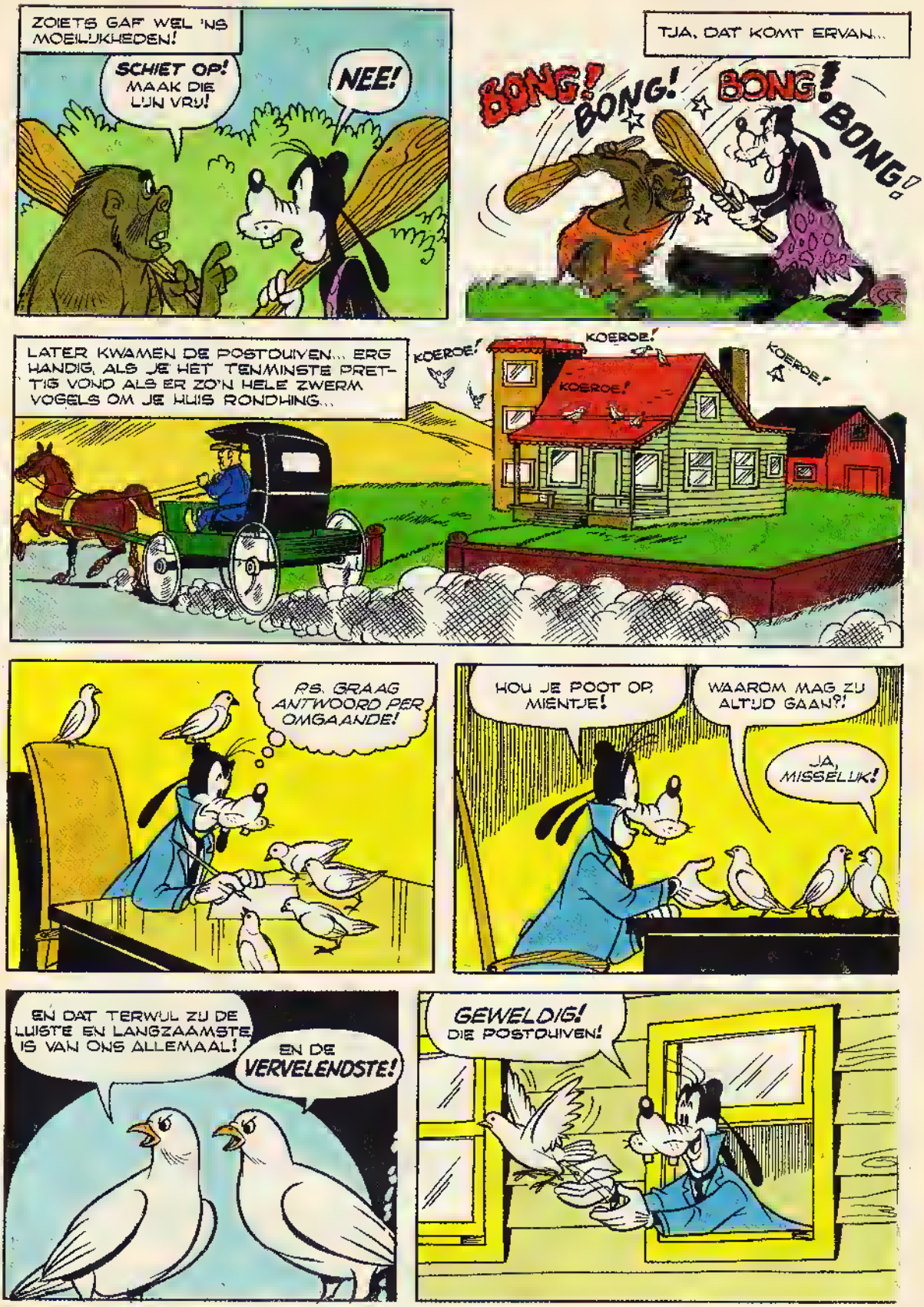
ZOIETS GAF WEL 'NS MOEILIJKHEDEN!
SCHIET OP! MAAK DIE LIJN VRIJ!
NEE!
TJA, DAT KOMT ERVAN...
BONG! BONG! BONG! BONG!
LATER KWAMEN DE POSTDUIVEN... ERG HANDIG, ALS JE HET TENMINSTE PRETTIG VOND ALS ER ZO'N HELE ZWERM VOGELS OM JE HUIS RONDHING...
KOEROE!
KOEROE!
KOEROE!
KOEROE!
P.S. GRAAG ANTWOORD PER OMGAANDE!
HOU JE POOT OP, MIENTJE!
WAAROM MAG ZIJ ALTIJD GAAN?!
JA, MISSELIJK!
EN DAT TERWIJL ZIJ DE LUISTE EN LANGZAAMSTE IS VAN ONS ALLEMAAL!
EN DE VERVELENDSTE!
GEWELDIG! DIE POSTDUIVEN!

IK WOU DAT-IE 'NS WAT MINDER BRIEVEN SCHREEF! IK KAN NIET MEER!

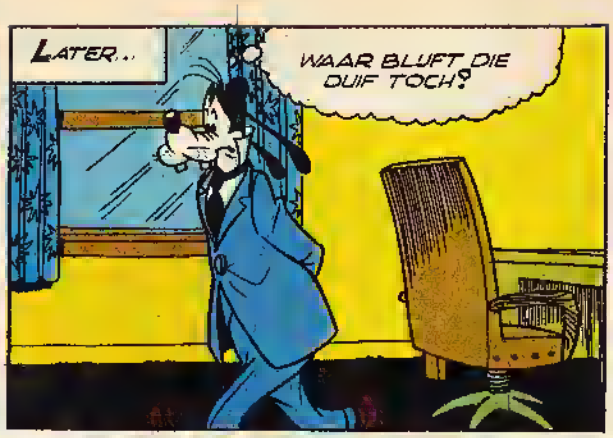
LATER...
WAAR BLUFT DIE DUIF TOCH?

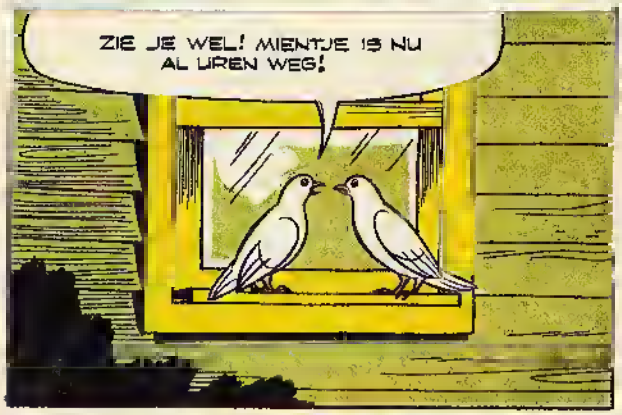
ZIE JE WEL! MIENTJE IS NU AL UREN WEG!

DAAR HEB JE D'R!
MIENTJE! WAT DOE JE NOU?

WAT WAS ZO'N MOOIE DAG! ECHT WEER VOOR 'N WANDELING!

JA, GEWELDIG DIE POSTDUIVEN, MAAR TOCH NOG NIET HELEMAAL VOLMAAKT...
JE MOEST JE SCHAMEN!

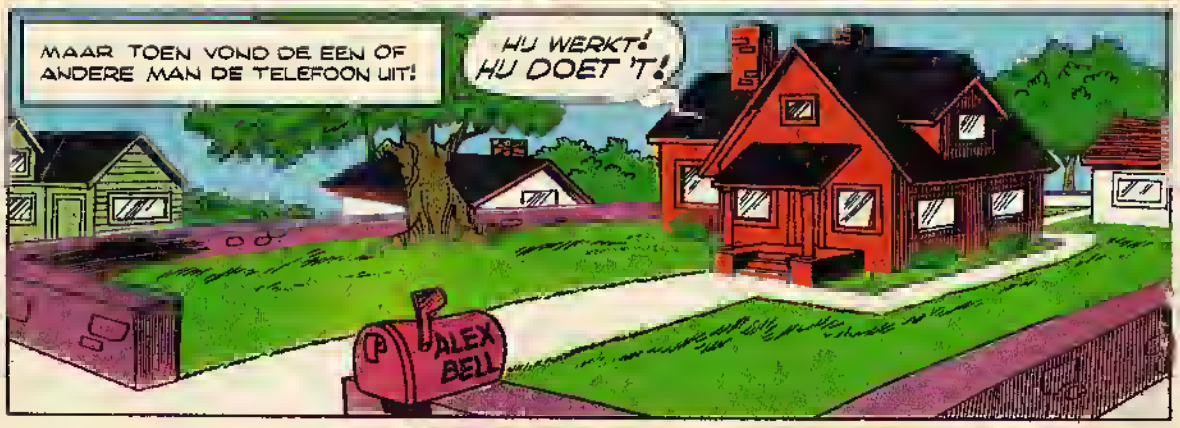
MAAR TOEN VOND DE EEN OF ANDERE MAN DE TELEFOON UIT!
HIJ WERKT! HIJ DOET 'T!
ALEX BELL

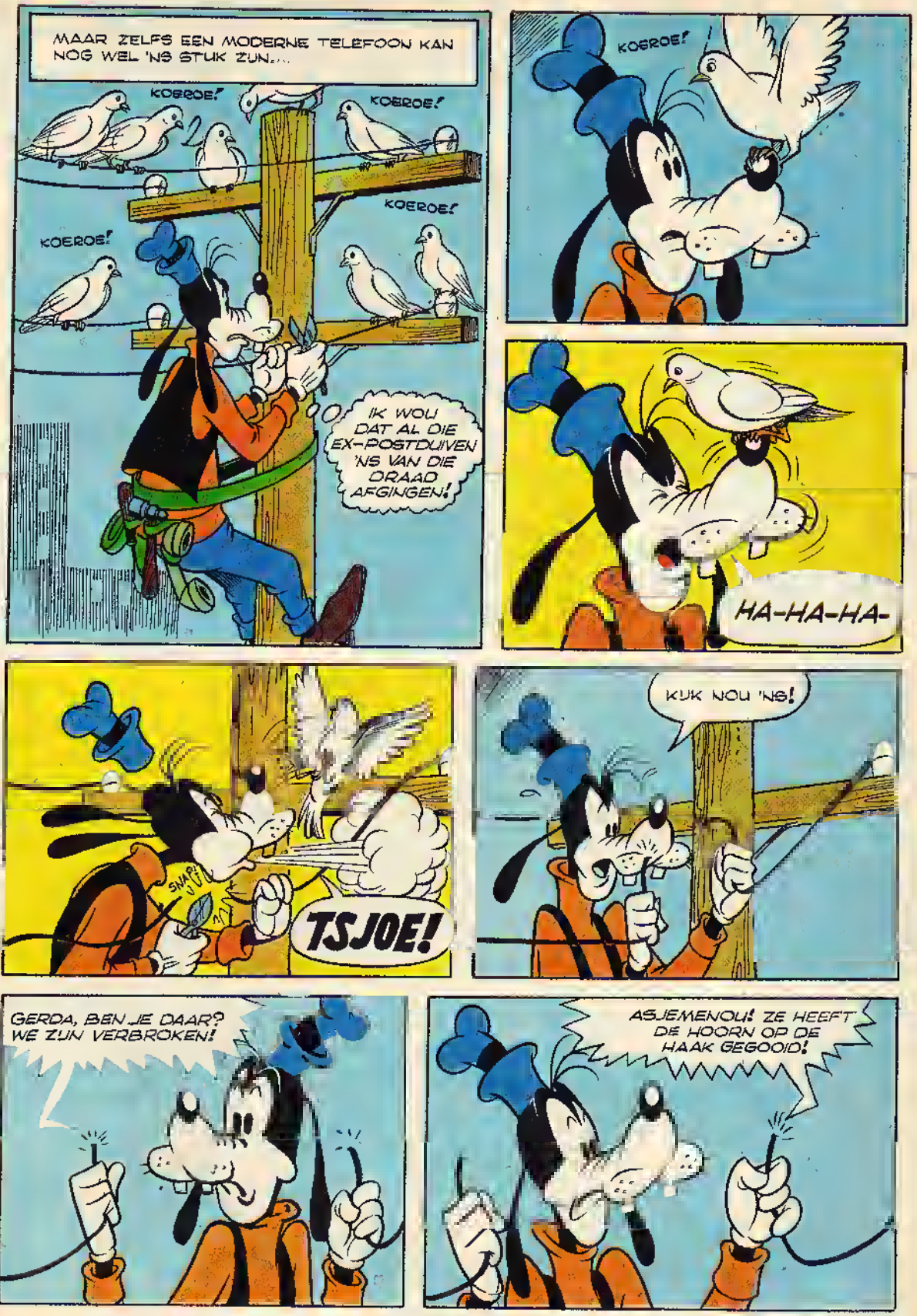
MAAR ZELFS EEN MODERNE TELEFOON KAN NOG WEL 'NS STUK ZIJN...
KOEROE!
KOEROE!
KOEROE!
KOEROE!
IK WOU DAT AL DIE EX-POSTDUIVEN 'NS VAN DIE DRAAD AFGINGEN!
KOEROE!
HA-HA-HA-
SNAP!
TSJOE!
KIJK NOU 'NS!
GERDA, BEN JE DAAR? WE ZIJN VERBROKEN!
ASJEMENOU! ZE HEEFT DE HOORN OP DE HAAK GEGOOID!

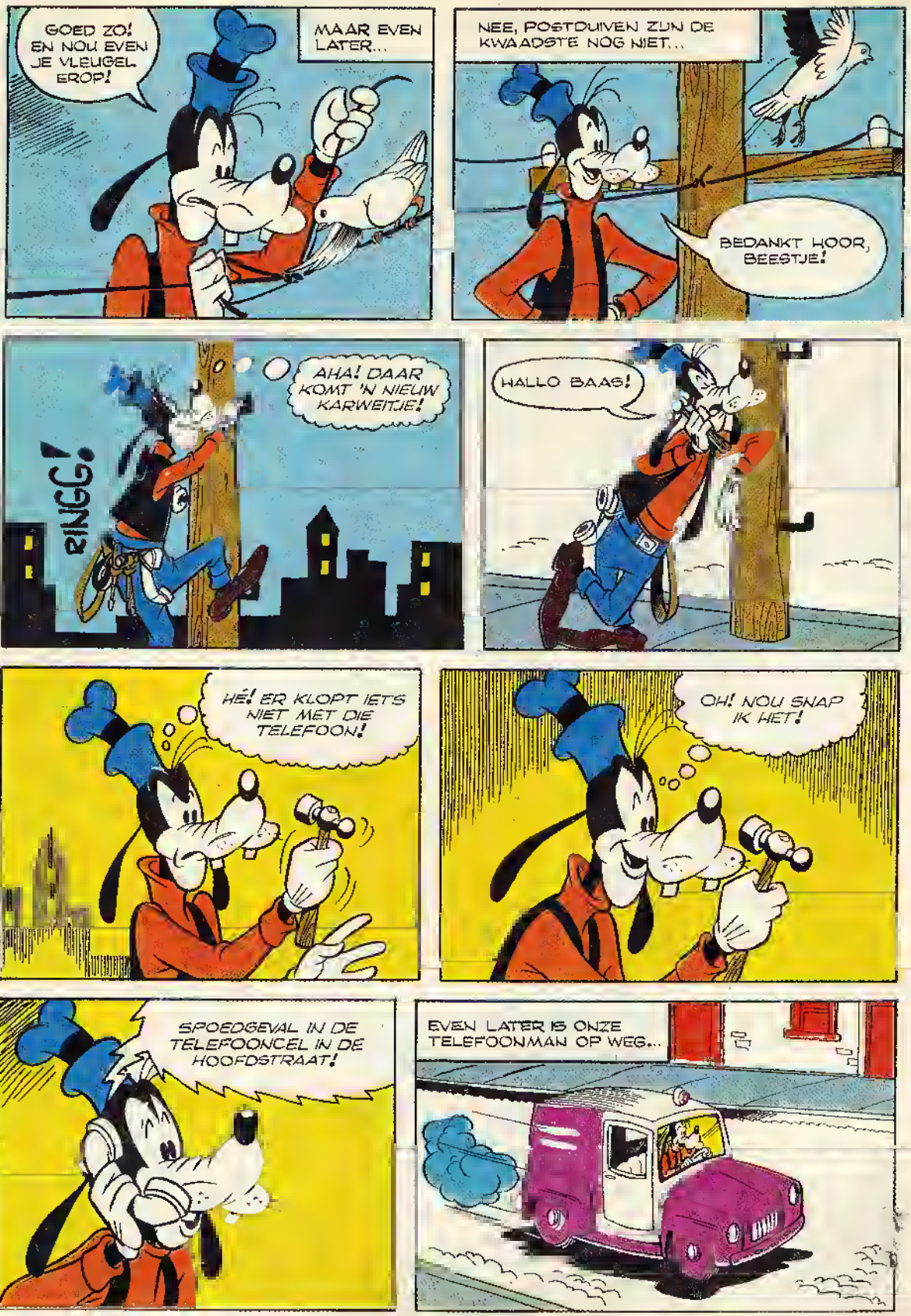
GOED ZO! EN NOU EVEN JE VLEUGEL EROP!
MAAR EVEN LATER...
NEE, POSTDUIVEN ZIJN DE KWAADSTE NOG NIET...
BEDANKT HOOR, BEESTJE!
RINGG!
AHA! DAAR KOMT 'N NIEUW KARWEITJE!
HALLO BAAS!
HÉ! ER KLOPT IETS NIET MET DIE TELEFOON!
OH! NOU SNAP IK HET!
SPOEDGEVAL IN DE TELEFOONCEL IN DE HOOFDSTRAAT!
EVEN LATER IS ONZE TELEFOONMAN OP WEG...

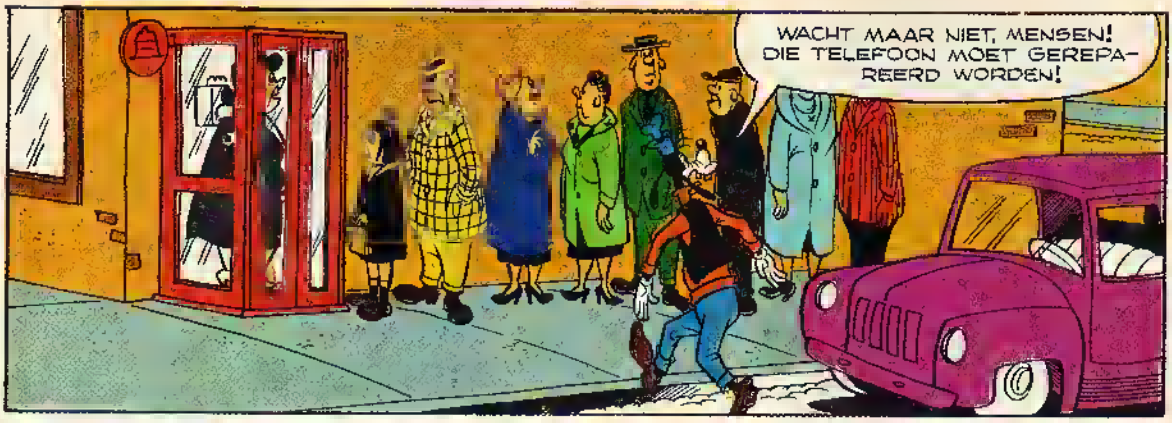
WACHT MAAR NIET, MENSEN! DIE TELEFOON MOET GEREPA-REERD WORDEN!

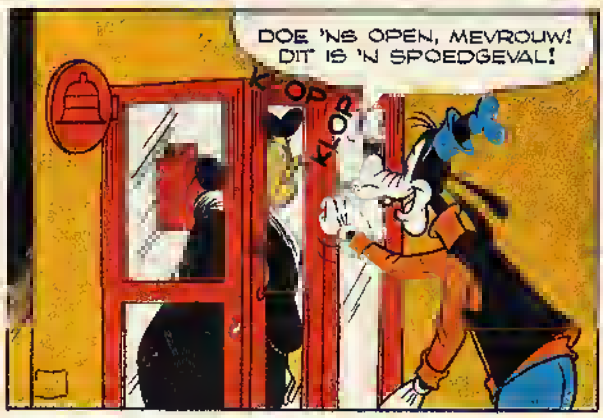
DOE 'NS OPEN, MEVROUW! DIT IS 'N SPOEDGEVAL!
K-OP K-OP

NATUURLIJK SUFFERD! IK BEN HET SPOEDGEVAL! IK KAN ER NIET UIT! IK ZIT VAST!

EEN TELEFOONMAN IS ALTIJD HOFFELIJK EN BELEEFD...
DAT HAALT JE DE KOEKOEK! U BENT VEEL TE DIK!

GOMPIE! HEB IK IETS VERKEERDS GEZEGD?!

IK KAN HAAR ER BETER UIT-HALEN, VOOR DE HELE BOEL UIT ELKAAR SPRINGT!

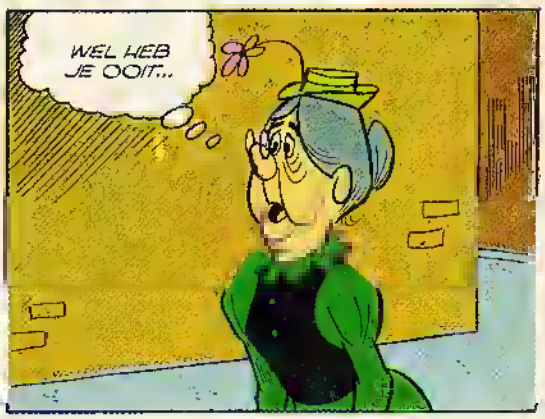
WEL HEB JE OOIT...

WAT DENKT U DAT U AAN HET DOEN BENT! ZIET U DAN NIET DAT DIE DAME AAN 'T OPBELLEN IS?
JAWEL, MAAR DIT IS EEN SPOEDGEVAL!
PAUW!
PAUW!
SPOEDGEVAL OF GEEN SPOEDGEVAL! JIJ WACHT OP JE BEURT!
BAH! DIE JONGE SNAKEN VAN TEGENWOORDIG HEBBEN GEEN EERBIED MEER VOOR MEISJES ZOALS WIJ!
HMPH! MANIEREN... HO MAAR!
WAUW!
HAAL ME HIERUIT!
JAJA... DIRECT ALS DAT LIEVE OUDE DAMETJE UIT HET GEZICHT IS VERDWENEN!

MMM! NU 'T BREEKIJZER MAAR 'NS PROBEREN!
TASJE!
HELP!
POLITIE!
TASSEN DIEF!
HIER IS UW TASJE! HOU OP MET DAT GESCHREEUW!
ZIP!

PATS!
ER BLUFT ME NOG MAAR ÉÉN DING OVER!
HELP!
IK NEEM HET HELE ZAAKJE MEE NAAR DE BAAS!

HELP!
KALM, MEVROUW! HET IS NU ZO VERHOLPEN!
IK HOOP DAT 'T STOPLICHT NIET OP ROOD SPRINGT!
HOOFDBUREAU VAN POLITIE!
GOED! WE ZULLEN HET ONDERZOEKEN!
WAT IS ER AAN DE HAND, BAAS?
IEMAND BELDE DAT-IE 'N VENT MET EEN TELEFOONCEL HEEFT ZIEN LOPEN IN DE HOOFDSTRAAT! GA JIJ HET EVEN NA, JANSEN!
VOLGENS MIJ HOORT DE COMMISSARIS NIET ZO BEST MEER!
HONK!
HONK!
HONK!
HONK!
BIEP!
HELP!
HONK!
BIEP!
ZE GINGEN DWARS TEGEN DE DRAAD 'N STRAAT IN MET EENRICHTINGVERKEER EN ZE BELEMMERDEN HET VERKEER OP DE DALWEG EN...
HELP!
UIT

KNIPKNUTSEL

Getekend door Henk Albers

Ha die Pinokkio! Wat staat-ie daar gezellig met zijn pleegvader Ghepetto. Boven hen schijnen Cleo en Figaro ook de beste vriendjes te zijn. Kijk eens hoe mooi de Blauwe fee eruit ziet. En Jantje Fatsoen, de vos en Sluw, de kater kijken lang niet zo lelijk als anders. En hoe vind je die koddige Japie Krekel met zijn handje vermanend opgestoken? Fijn, om ze allemaal op je kamer neer te zetten. Weet je nog wat je daarvoor moet doen? Ja?! Zullen we het dan samen nog even herhalen. Eerst deze bladzijden op etalagekarton plakken. Laten drogen en de figuurtjes langs de dikke zwarte lijnen uitknippen. Lipjes onder elk figuurtje inknippen tot de stippellijn. Het middelste lipje bij elk figuurtje naar voren vouwen en de twee buitenste naar achteren. En het is weer voor de bakker...

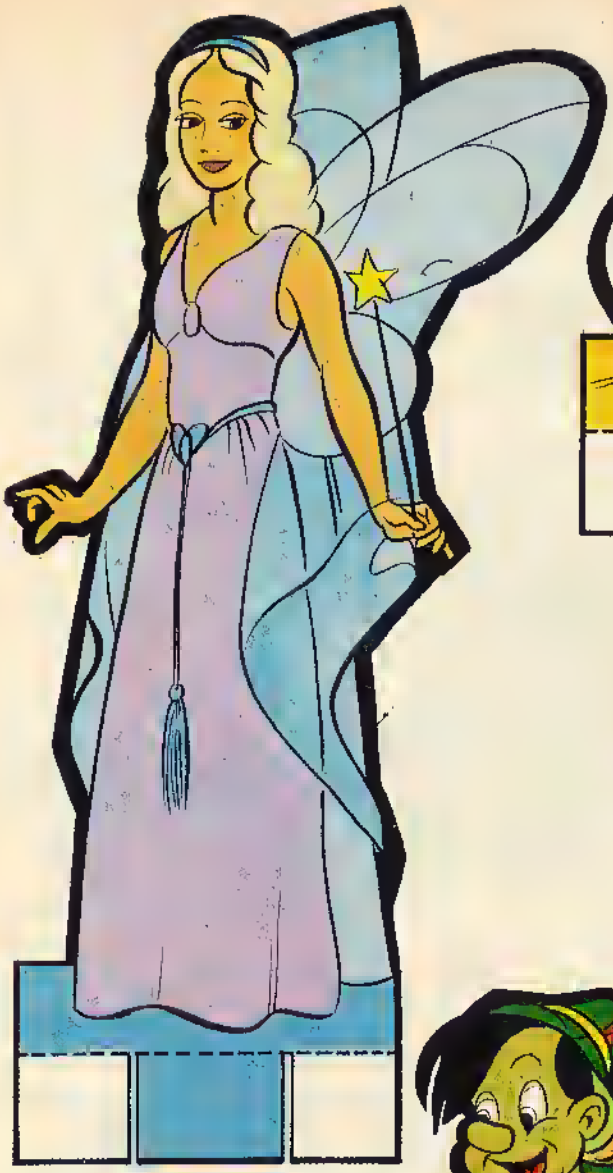

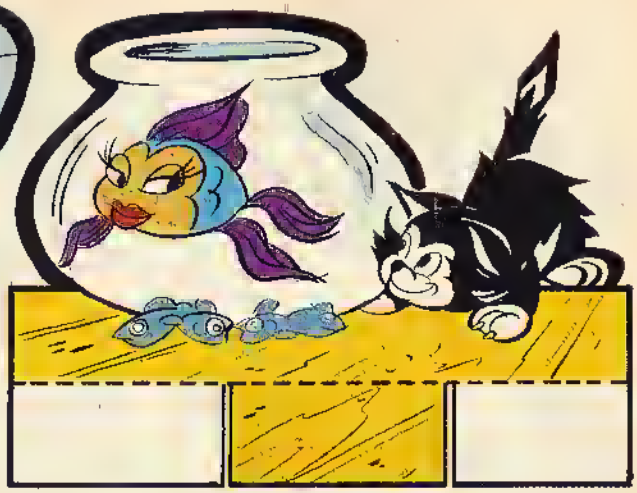

Gijs MAAKT 'T TE GEK

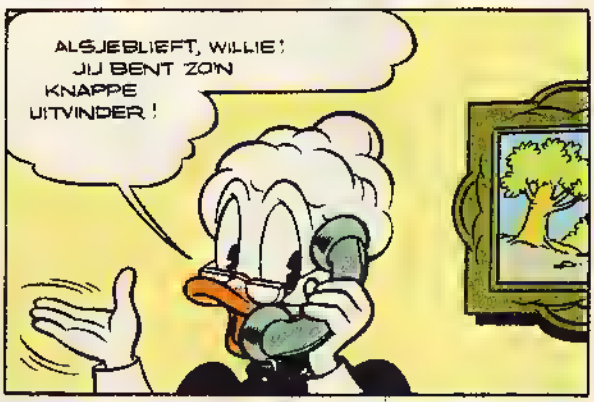

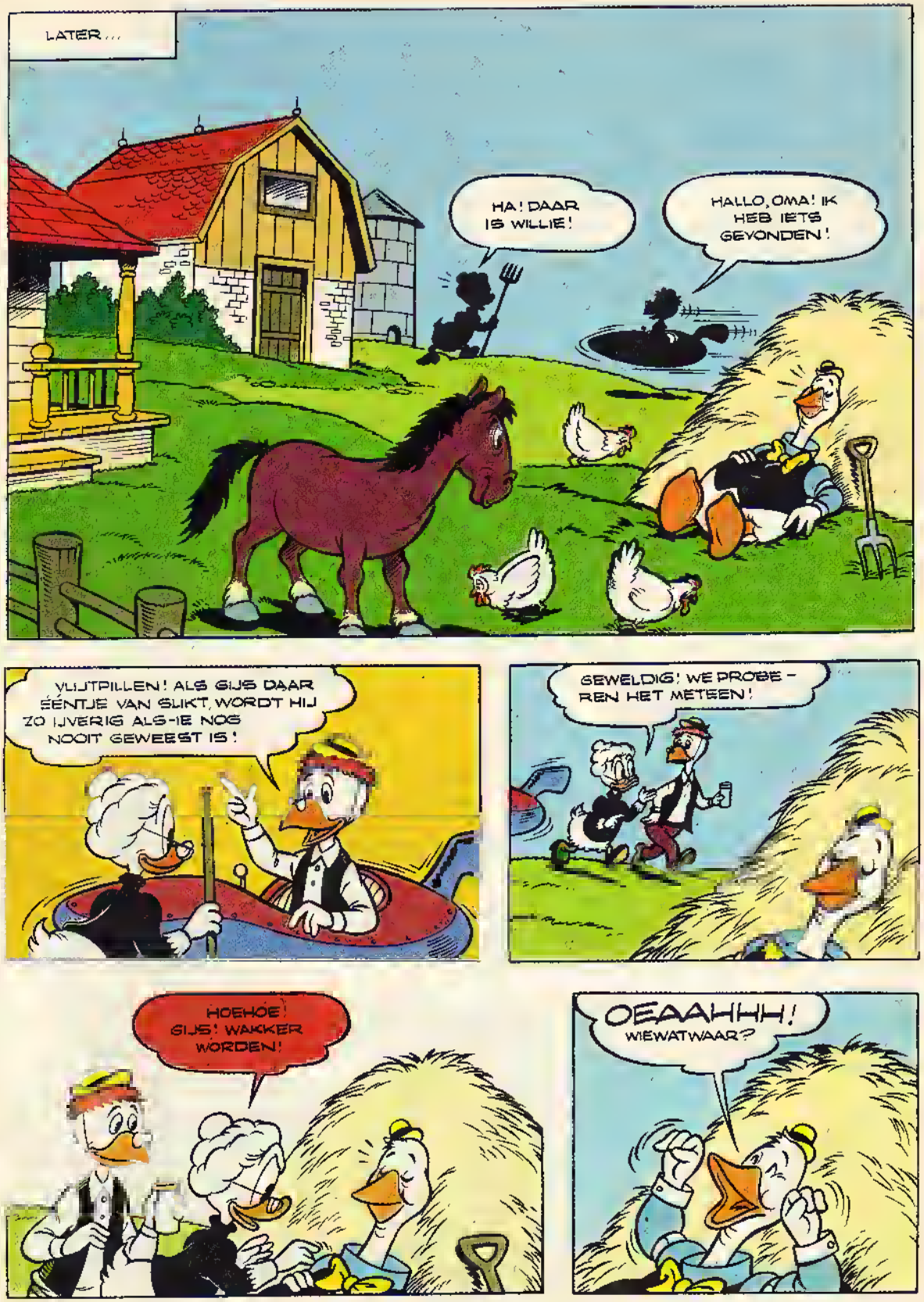
LATER ...
HA! DAAR IS WILLIE!
HALLO, OMA! IK HEB IETS GEVONDEN!
VLIJTPILLEN! ALS GIJS DAAR ÉÉNTJE VAN SLIKT, WORDT HIJ ZO IJVERIG ALS-IE NOG NOOIT GEWEEST IS!
GEWELDIG! WE PROBE - REN HET METEEN!
HOEHOE! GIJS! WAKKER WORDEN!
OEAAHHH! WIEWATWAAR?

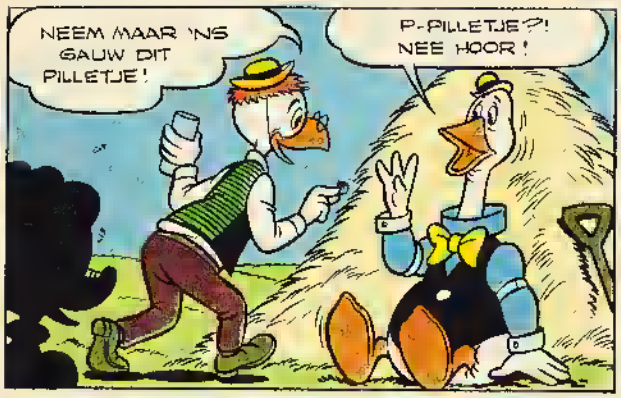
NEEM MAAR 'NS GAUW DIT PILLETJE!
P-PILLETJE?! NEE HOOR!

TOE NOU, GIJS! 'T IS EEN LEKKER ZOET PILLETJE!
ZOET?! DAT IS WAT ANDERS!

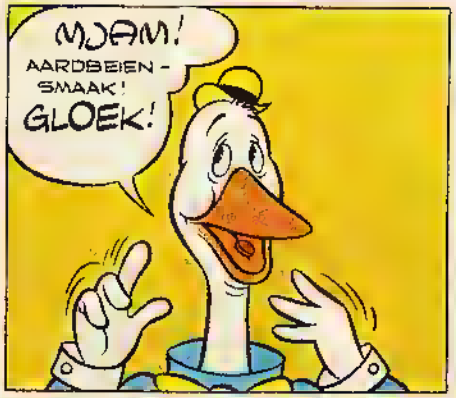
MJAM! AARDBEIEN-SMAAK! GLOEK!

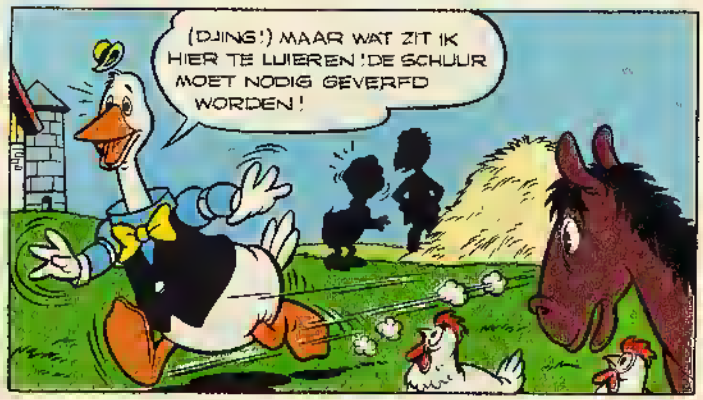
(DJING!) MAAR WAT ZIT IK HIER TE LUIEREN! DE SCHUUR MOET NODIG GEVERFD WORDEN!

ZIET U WEL! MIJN UITVINDINGEN WERKEN ALTIJD!
IK GELOOF HET PAS ALS IK HET GEZIEN HEB!

HEB JE GEEN ZIN IN 'N TUKJE, GIJS?
NEE, HOOR! IK MOET DE KIPPEN NOG VOEREN, DE AKKER PLOEGEN, EIEREN RAPEN EN BLABLABLA...

TOT ZIENS, WILLIE! EN HARTELIJK BEDANKT!

ZIEZO! NU GA IK OP M'N GEMAKJE DE AFWAS DOEN!

IK BEN BENIEUWD HOE LANG GIJS ZO IJVERIG BLIJFT!
HA, OMA! IK BEN NET KLAAR MET DE AFWAS!
M-MAAR IK...
EVEN LATER...
ZO! NU GA IK 'NS FIJN DE MEUBELS WRIJVEN!
M-MAAR IK WILDE NET...
DAN GA IK DE KIPPEN MAAR VOEREN!
DAT IS AL LANG GEBEURD!
GAAT U MAAR LEKKER 'N TUKJE DOEN! DAT IS VEEL BETER OP UW LEEFTIJD!
OP MIJN LEEFTIJD!!!
LATER...
SCHUUR GEVERFD, AFGEWASSEN, MEUBELS GEWREVEN...
KIPPEN GEVOERD, AKKER GEPLOEGD, BOODSCHAPPEN GEDAAN... DAT KAN ZO NIET!

EN DUS...
IK WIL DAT JE ONMIDDELLIJK 'N TEGENMIDDEL UITVINDT!
MAAR DAT DUURT MINSTENS 'N WEEK! EN DAN IS DIE VLIJTPIL VANZELF AL UITGEWERKT!
MAAR IK HOU DIT GEEN WEEK MEER UIT! DAT IS VRE-SELIJK!
MAAR WACHT 'NS... IK HEB HET!
IK ZORG DAT-IE 'N HELE WEEK KAN BLIJVEN ETEN EN DAARNA IS-IE TEN-MINSTE WEER Z'N EIGEN OUWE LUIE ZELF!
SMEK!
SMAK!
MJAM!
UIT

Oom Dagobert

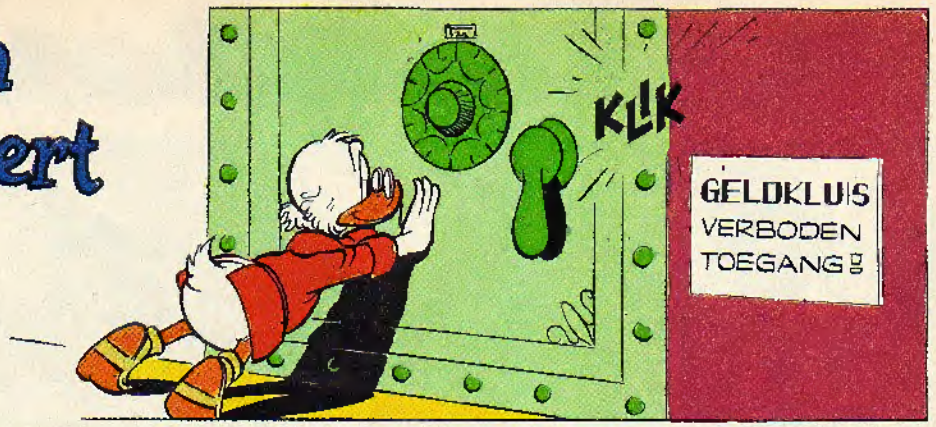

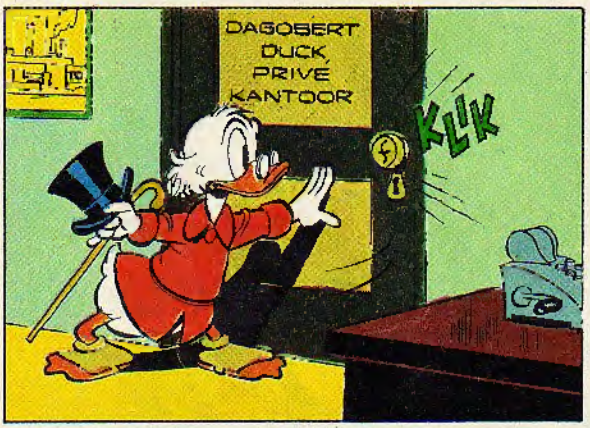

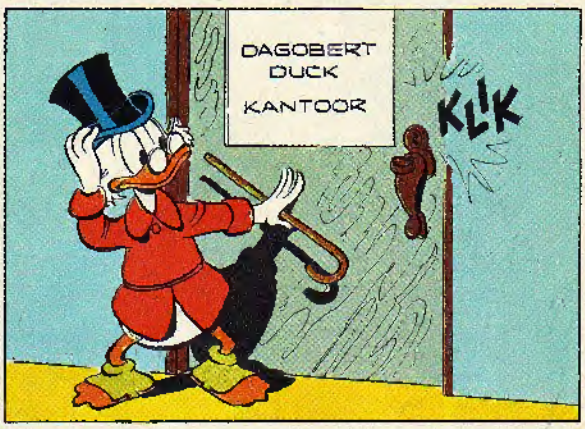

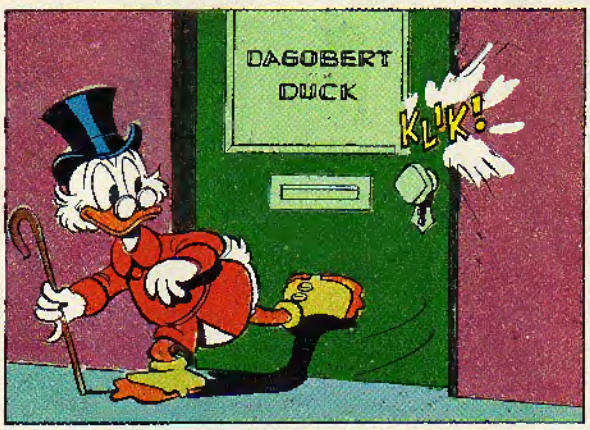

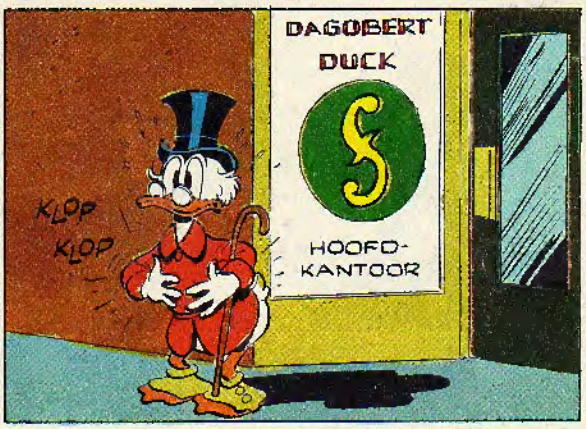

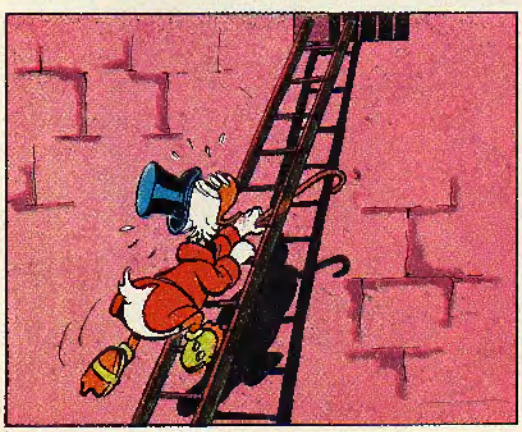

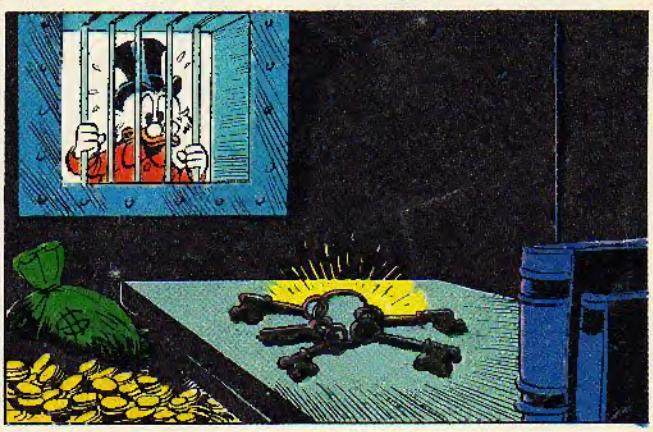

Samen met Maaike en het speelgoed geeft de dappere, kleine Notenkraker de ratten flink van katoen . . .

De Kleine

Notenkraker

EEN SPROOKJE VAN AMADEUS HOFFMANN
GETEKEND DOOR ALBERT RUÉ

DE NOTENKRAKER NAM MAAIKE MEE EN VLOOG MET HAAR LANGS EEN BAAN VAN STERREN NAAR SPEELGOEDLAND, WAAR DE BOMEN VAN CHOCOLA ZIJN EN WAAR HET WATER ZUIVERE LIMONADE IS... MAAIKE WAS DAAR ERG GELUKKIG, MAAR DAAR VERTEL IK EEN ANDERE KEER OVER, WANT DAT IS ALWEER EEN NIEUW VERHAAL...

32

©A. RUÉ

DAAR GAAN ZE!
DE DAPPERE NOTENKRAKER EN ZIJN KLEINE MAAIKE.
HUN SPANNENDE AVONTUUR IS GOED AFGELOPEN EN DAAROM
KUNNEN WE DIT SPROOKJE BESLUITEN ALS ALLE ANDERE...
...ZE LEEFDEN NOG LANG EN GELUKKIG!

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** Indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck**, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 8 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1970 Walt Disney Productions